

כל הגט פרק שלישי גיטין

כט א ב מ"י פ"ד מהל'
פטלי ומוקדין הלכה
ד:
ג ב מ"י פ"ד מהלכות
גירושין הלכה כה טו
ופ"ט מהלכות תרומות
הלכה כ סתם עשין ז
טושי"ע א"ע סתם קמא
ספיק סט:
ד (טושי"ע שס סתם ח
ספיק לז):
לא ה"י מ"י פ"ג מהל'
סנהדרין הלכה ז
סתם לאוין לז:
ל ב מ"י פ"ג מהלכות
גירושין הלכה י סתם
עשין ז טושי"ע א"ע סתם
ח ספיק י:
לג ז מ"י שס הלכה יא
סתם שס טושי"ע שס
ספיק ז:
לד ח מ"י שס הלכה יג
טושי"ע שס ספיק יד:
לה ט מ"י שס ופ"ט
מהלכות תרומות
הלכה כ סתם שס טושי"ע
א"ע ס"י קמא ספיק טט:

(6) [סוכה כו.ג.] (ב) [מלג
העוף מיתר ע"י חוספום
נה ע. ד"ה ומצ"ל],
(א) סנהדרין מה: מנות ז.,
(ד) וינמות קמא: ב"ק קרי.
לעיל ע"י: (ה) [ויקרא פ"ק
ד כו.ג.] (ו) [ויקרא טו.ג.] וע"י
מחנות ג: (ח) [ויקרא טו.ג.]
(ט) [ע"י רש"י כתובות כו.
ופ"ק], ע"י [סנהדרין פ"א:
ה] וע"י [ע"י רש"י ינמות קד:
ד"ה דלמר ומה שגרסם
שס כנ"ל].

גליון הש"ס
תוס' ד"ה והא בעי
סמיכה ב"ו דבהבאת קרבן
אידי. ע"י מ"ק דף טו
ע"י מוס' ד"ה אמרי וע"י
גטורי לכן מגילה דף ח
ע"א ד"ה מונז:

שמה מס לא חיישין. לאוקמינן לחוקה שהניחו חי וגבי כהן שהלך
למדינת הים כיון שלא גירשה אינה נאכרת אלא"כ מת. אבל זו שנתן
לה גט על מנת שיחול שעה א' קודם למיתתו לשמח ימות מיד ודאי
חיישין דלא מרע לה לחוקה בהכי: והא נוד. לדידך דבעית לאוקמי
לדברי הכל והא נוד דהאי דאסרי ליה
לשמות משום שמה ימות הוא ופליג ר"מ
ואמר לא חיישין: ערבך ערבא
לר"ך. שמה השומר עכמו יפסע: שמה
מס לא חיישין. ומתני' דברי הכל
וצריימא דהרי זה גיטך תנאי היא
פלוגמא ד"ר"מ ותנזין: והא בעינא
סמיכה. ותנא בת"כ (ידו) ולא יד בנו
ידו ולא יד שלומו: בקרבן נשים.
אשה שנגגה בזאת ושלה חטאתה
דגבי סמיכה תניא (קדושין דף לו.)
דבר אל בני ישראל וסמך (י) בני ישראל
סומכין ואין צנות ישראל סומכות:
ולריכא. למיתני תלתא צני צמתיתין
בזוקת שהוא קיים: דוימנין דלא
אפשר. שהיא עניה וצריכה פנסה
ותטול תרומה צבית הגרנות: מתנאי'
כרקוס. מלור מתרגמינן (ס) כרקומין
(דברים ט:). הנוטרפת. ועדין לא
טבעה: לידון. דדיני נפשות: חומרי
חיים כו'. כדמפרש ואיל: כס ישראל
לכין. חומרי ממס: כס כסן לישראל.
חומרי חיים ולא תחיל בתרומת אביה:
גב' לא שנו. דיוצא ליהרג נותנין
עליו חומרי חיים: אלא צני דין של
ישראל. שלחנר גמר דין וימנין דמו
ליה זכותא ומחזינן אהו כדאמרינן
צנגמר הדין (סנהדרין דף מ"ג): הסוס
רן ומעמידו: פורסי שנמג. לשון
פרסי הוא פסק דין: כל מקוס כו'.
רישא הכי איתא מי שנגמר דינו וצני
כו' צפ"ק דמכות (דף טו.) הרי זה
יכרב. אלמא לא חמרין שמה שמה ולא
לו זכות אחרי כן ש"מ לא שכיחא ולא
מספקין בהכי: איש פלוני מס. צבית
דין מיתת עכמו כגון מי שלקח ושנה
צב"ד כונסין אותו לביעה: נכרב.
א' מארבע מיתות וגבי עובדי כוכבים
מת כמו לקמויא חלילא דקטיעה כר
שלוס כמס' ע"ז (דף ט:). קומנטריסין.
ממונין ליהרג: אמאי אל ישאו אספו.
הא ק"ל צפ" בתרא דיבמות (דף ק"א):
עוצד כוכבים מסכת לפי תומו פטר
לעדות אשה: וקטינ. גבי ישראל
ישאו וקטיא לרבי יוסף: דלא שייכי בה.
שאינה תפלת להס: ששיכי בה.
כי הכל שמתפלתה שהרגו צדין:
עבידי לשקר. ולומר נהרג ואף על פי
שלא ראוהו אלא יוצא לידון: לא שנו.
דנותנין עליו חומרי חיים אלא צדיני
עובדי כוכבים דשקלי שומדא:

והא בעי סמיכה. אע"ג דסמיכה לא מעכבא מ"מ אין לעשות
בלא סמיכה לכחלה וכן פריך צפ" התערבות (נחמס דף ע"ד):
אהא דמתן הסס קדשים צקדשים יקרב לשס מי שהוא והא צעינא
סמיכה ומשני צקרבן נשים וכן צפסחיס פרק האשה (דף פ"ט). גבי
שמה מת לא חיישין שמא ימות חיישין
אמר ליה רב אדא בר מתנה לרבא והא נוד
דכשמא ימות הוא ופליגי אמר רב יהודה
מדסקרתא שאני נוד דאפשר דמסר ליה
לשומר (מ) מתקיף לה רב משרשיא ערבך
ערבא צריך אלא אמר רבא שמא מת לא
חיישין שמא ימות תנאי היא: השולח
חמאתו ממדינת הים וכו': והא בעינא סמיכה
אמר רב יוסף אבקרבן נשים רב פפא אמר
בהבאת העוף וצריכא דאי אשמועינן גט
משום דלא אפשר אבל תרומה דאפשר אימא
לא ואי אשמועינן תרומה דומנין דלא אפשר
אבל חמאת (ו) העוף מספיקא לא ליעול חולין
לעורה צריכא: מתנאי' שלשה דברים אמר
רבי אלעזר בן פרטא לפני חכמים וקיימו את
דבריו על עיר ישקויפה כרקום ועל הספינה
המוטרפת בים ועל היוצא לידון שהן בחזקת
קיימין אבל עיר שכבשה כרקום וספינה
שאברד בים והיוצא ליהרג נותנין עליהן
חומרי חיים וחומרי מתים בת ישראל לכהן
ובת הון לישראל לא תחיל בתרומה: גב'
אמר רב יוסף לא שנו אלא בב"ד של ישראל
אבל בב"ד של עובדי כוכבים כיון דגמיר ליה
דינא לקמלא מוקמל קמלי ליה אמר ליה
אביי בית דין של עובדי כוכבים גמי
דמקבלי שוחדא אמר ליה כי שקלי מקמי
לדחתום פורסי שנמג לבתר דמיחתם פורסי
שנמג לא שקלי מיתבי (ה) כל מקום שיעמדו
שנים ויאמרו מועדין אנו את איש פלוני
שנגמר דינו בבית דינו של פלוני ופלוני ופלוני
עדיו הרי זה יהרג דלמא בורה שאני ת"ש
ישמע מב"ד של ישראל שהיו אומרים איש
פלוני מת איש פלוני נהרג ישיאו את אשתו
מקומנטריסין של עובדי כוכבים איש פלוני
מת איש פלוני נהרג אל ישיאו את אשתו
מאי מת ומאי נהרג איילמא מת מת ממש
ונהרג נהרג ממש דכוותיה גבי עובדי כוכבים
אמאי אל ישיאו את אשתו והא קיימא לן
(ז) דכל מסיח לפי תומו הימוני מהומני ליה
אלא לאו מת יוצא למות נהרג יוצא ליהרג
וקתני בב"ד ישראל ישיאו את אשתו לעולם
מת ממש ונהרג ממש ודקאמרת דכוותיה
גבי עובדי כוכבים אמאי לא והא ק"ל דכל
מסיח לפי תומו הימוני מהומני ה"מ במילתא
דלא שייכי בה אבל במילתא דשייכי בה
עבדי לאחוזקי שיקרייהו א"ד א"ד יוסף פ"ל"ש של עובדי כוכבים

אבל

את עלמו ואת צפ" כל המנחות בזות מלא
סמיכה דמקמי מניף משמע דאירי צלמס וצקרבן נשים ליכא לאוקמי דהא תנא ליה רישא והאשה כהן מניף על ידה ודוחק לאוקמי צערל
וטמא ו"ל דמיידי צירוש וכרבי יהודה דלמר יורש אינו סומך והכל דלא משני צירוש משום דחטאת תנן ובהתערבות (נחמס ע): תנן כל הזבחים
דמשמע אפילו חטאת ואת עלו וטמא וכל הנהו דאין ראויין לסמוך נהי דסמיכה לא מעכבא מימא כל שאינו ראוי לצילה צילה מעכבת זו
ויש לומר מדדרישין בתורת כהנים (ויקרא טו) וכי יטהר הוצ מונז (ו) ולא ננגעו שמע מינה דטמא משלח קרבנותיו (ז) צבהצת קרבן איירי ועוד
מדממעעינן צפרק קמא דחיגה (דף ז: ד) טמא מרליה מוצתא שמה והבחתם שמה כל שיטתו צביצה ישנו צבהצה שלם דשאר קרבנות משלח
ולא חיישין שיהא ראוי לסמיכה: אבל חמאת לא ייעוצ הוצין לעורה. ואת והלא חטאת העוף צבה על הספק כדאמרינן צפרק בתרא
דנדה (דף ע.) ויש לומר דאדם עלמו צדין הוא שמציא על הספק כדי לפטור עכמו אבל הכא לשליח אין להציא חולין לעורה מספק:
פורסי שנמג. פירש ר"ח דין גדול שלהס: וקרבני ישיאו את אשתו. מהא דקמי קומנטריסין של עובדי כוכבים אל ישאו את אשתו
וכך יוסף קאמר דמיקטל קטלי ליה לא מני לאקשוי דאיכא לאוקמי לצריימא מיקמי דליחמס פורסי שנמג ועוד אומר ר"י דלמא
הא דעודד כוכבים מסית לפי תומו כשר לעדות אשה היינו כשמעיד שכבר מת דלא טעי צין מת ללא מת אכל יוצא למות או ליהרג לא מהימן:
בל

השולח חטאתו כו' והא
בעינא סמיכה ותניא בת"כ
וסמך דוד ולא יד בנו ולא
יד שלומו ואע"ג דקילי
דסמיכה לא מעכבא הי"מ
שאינו ראוי לבילה בילה
מעכבא כו' ע"י בקיודשין
כפ"ק: אמר רב יוסף
בהבאת נשים עסקין
דלאו בני סמיכה נינהו
דהני תניא התם דבר
אל בני ישראל וסמך
בני ישראל סומכין ולא
בנות ישראל סומכות רב
פפא אמר בחטאת חתן
עסקין דלא בעי סמיכה:
מתנאי' ג' דברים אידי
אלעזר בן פרטא לפני
חכמים וקיימו את דבריו
על עיר ישקויפה כרקום
ועל הספינה המטרופת בים
ועל היוצא לידון שהן
בחוזקת קיימין אבל עיר
שכבשה כרקום וספינה
שאברד בים והיוצא ליהרג
נותנין עליהן חומרי חיים
וחומרי מתים בת ישראל
לכהן ובת הון לישראל
לא תחיל בתרומה: תנאי
שמע מב"ד של ישראל
שהיו אמרים איש פלוני
מת איש פלוני נהרג ישיאו
את אשתו שמע מבית
דין (ס"א מקומנטריסין)
של אומות העולם איש
פלוני מת איש פלוני
נהרג אל ישיאו את
אשתו פמינים להרוג
מת הוא שמת מאליו
ככפייה ששם הכניסוהו
נהרג ע"י אחר ואע"ג
דקילי מסיה לפי תומו
הימוני מהומני הרי זה
במילתא דלא שייכי בה
אבל במילתא דשייכי בה
עבדי לאחוזקי שיקיייהו:

